

UVODNIK

“BOLJE”

Na početku nove godine Marijin “Da”, vidljiv u prekrasnom daru Sina, potiče na korisno i neophodno razmišljanje o dva argumenta: *temeljnem izboru* i *sposobnosti razlikovanja*.

Temeljni izbor, zvan također *čista nakana*, je ono što dopušta učiniti od vlastitog života čin ljubavi u zajedništvu s vrhunskom Ljubavlju... Snažan Marijin “Evo me”, izgovoren kod događaja Navještenja (usp. Lk 1, 26-38) i obnavljan u svakidašnjem životu, ima svoj korijen u temeljnom izboru okretanja srca prema osobi JHWH (Jahvi), Bogu Izraela.

Ali to što čini mogućim temeljni izbor je *sposobnost razlikovanja*. Kardinal Martini u jednoj od svojih knjiga, “Žena u svom narodu”, ovako definira razlikovanje: “Razlikovanje... je zanos ljubavi koja razlikuje između dobrog i **boljeg**, između korisnog po sebi i **korisnog sada**, onoga što je općenito dobro i onoga što treba **sada** unaprjeđivati. Razlikovanje je temeljno u apostolskom djelovanju u kojemu je neophodno birati ono **bolje** i ne zadovoljiti se samo s **činiti dobro**, s dobrom riječju, s biti dobar narod.”

Razlikovati i birati “bolje” dopušta uzviknuti sa zaručnicom u *Pjesmi nad pjesmama*: “Dragi moj pripada meni a ja njemu.” (Pj 2,16)

Odluka je na nama...

Sretna Nova godina!

Sestra Cleopatra Subiaco, ASC

KAZALO

Uvodnik	“Bolje”	1
Iz svijeta ASC	Klanjateljice se vraćaju u Liberiju	2
	Kuća Klanjateljica Krvi Kristove puna života	3
	Razmišljanje nakon vizitacije Vrhovne uprave u Regiji Italija	3
	Tripudium	4
Prostor za CIS	“Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme.” Prop 3,1 “Vrijeme rađanja...” Prop 3,2	5
Iz svijeta laika	Učionica na otvorenom: Škola u šumi	6
	Kako ti Krv Kristova mijenja život	7
Prostor za ONG	VIVAT u 2010. Što će za tebe značiti u Novoj godini naše članstvo kao suradnica?	8
Iz Družbe	Obljetnice i događanja	9
Iz Crkve	Papa Benedikt XVI.: poštivanje okoliša i ljudskog bića vode k miru	10
Poziv na čitanje	Civilizacija ljubavi. Ono što može činiti svaki katolik kako bi preobražavao svijet	11

KLANJATELJICE SE VRAĆAJU U LIBERIJU

Kontinentalni prostor: Sjeverna Amerika

Regija: SAD

Prošla su gotovo četiri desetljeća kad su sestra Alvina Schott i pokojna sestra Bonita Wittenbrink započele nazočnost Klanjateljica u Liberiji, u siječnju 1971.

U *Echoes in Our Hearts (Jeka u našim srcima)* sestra Clare Boehmer opisuje poslanje Klanjateljica u toj zemlji, i jedna od prvih koja će se u studenom ove godine nakon toliko godina vratiti, bit će sestra Raphael Ann Drone.

Premda se želja s. Raphael Ann za povratkom nikad nije potpuno ugasila, u ljetu 2008. jače se zapalila kad su ona, sestra Elizabeth Kolmer i sestra Evelyn Nagle posjetile Liberiju kako bi ponovo uspostavile vezu s oko 60 ASC Suradnika i s mjesnom Crkvom vrjednovale mogu li Klanjateljice još biti od pomoći ovoj zemlji. Doček je bio neviđen, a odgovor radostan "da".

"S velikodušnim blagoslovom i s ohrabrenjem Regionalne poglavarice i Vijeća (SAD), kontaktirala sam vođe skupine SMA – Udruga Misionara za Afriku – udruga misionara laika, koji su bili presretni, uzbuđeni i zahvalni nama Klanjateljicama što smo ih tražile suradnju nakon toliko godina", rekla je Raphael Ann.

S. Drone je u rujnu boravila u sjedištu udruge SMA u Takoma Park, Maryland, gdje se s još četiri osobe pripremala za dvogodišnji projekt u Liberiji, koji sponzoriraju misionari laici iz SMA.

Ostale četiri osobe produžile su vrijeme pripreme. Tri od njih primile su 13. prosinca 2009. službu za poslanje u Africi zajedno sa sestrom Raphael Ann.

Sestri Raphael Ann dodijeljeno je područje Bomi Hills, gdje su od početka radile Klanjateljice Antoinette Cusimano i *Mučenica ljubavi*, Barbara Ann Muttra.

Poslanje sestre Raphael Ann bit će vjerski odgoj, formiranje novih katehista i

učitelja kako bi nadomjestili sve one brojne koji su nestali za vrijeme građanskog rata u Liberiji.

Gledajući ponovo kalendar s drugog stajališta, najmanje dva desetljeća su prošla kako je prestala nazočnost ASC s okrutnim ubojstvom sestara Barbare Ann, Shirley Kolmer, Joel Kolmer, Kathleen McGuire i Agnes Mueller, u listopadu 1992.

Kad su tri Klanjateljice krenule na put povratka u Liberiju 2008., pojasnile su kako su one predstavljale cijelu zajednicu, govoreći "Nismo ljute. Opraštamo."

"Bilo je jako puno poziva za povratak", pričala je Raphael Ann. "Narod je govorio: «Ovo će zauvijek ostati vaša kuća.»"

Sada se sestra Raphael Ann vraća "kući".

*David Braun,
Suradnik za područje
komunikacija, Regija SAD*

Sestra Raphael Ann Drone, ASC (u sredini) potpisuje dokumente o svom misionarskom poslanju za vrijeme inauguracije misionara, 13. prosinca 2009. u obrazovnom centru udruge SMA u Takoma Park, Maryland. Sestra "Rafe" vraća se u Liberiju u siječnju.

Sestra Jan Renz, ASC, Regionalna poglavarica u SAD-u (druga s desna) svjedok je potpisivanja.

KUĆA KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE PUNA JE ŽIVOTA

Kontinentalni prostor: Istočna Europa

Regija: Wrocław

Ovdje svoje susrete imaju mladi, ASC Suradnici, katehisti, dolaze skupine za duhovne vježbe i duhovne obnove.

Svakog zadnjeg petka u mjesecu tu su članovi i simpatizeri *Apostolata umjerenosti*.

To je pokret koji okuplja osobe koje imaju dodir s ovisnicima, s njihovim obiteljima, ali i s osobama koje žele unaprjeđivati stil života slobodnog od bilo kakvih pritisaka.

Svakidašnjica pokazuje koliko je ovaj problem aktualan. Neprestano raste broj osoba koje ne znaju izaći iz ovakvih situacija, traže pomoć, ali iznova padaju u svoje loše navike.

I to postaje drama ne samo za tolike mlade, nego i za zrele i odrasle osobe. Tiče se i osoba različitih stupnjeva naobrazbe, društvenih pozicija, slučajeva. Oni sami sebi ne znaju pomoći.

Djelatnici *Apostolata umjerenosti* organizirani u Centru duhovnosti „Sveta Marija De Mattias“, konkretni su znak sigurne pomoći svima onima koji se bore za život slobodan od ovisnosti.

Svaki susret, koji vode psiholozi ili pedagozi, i na kojima sudjeluju također ASC, korak je naprijed prema oslobađanju.

Ova preobrazba ne bi bila moguća bez Boga, jer samo On daje snagu za odbacivanje zla, napuštanje žalosne prošlosti i otpočinjanja iz početka.

Svakom susretu vrhunac je sveta Misa s molitvom za oslobađanje, a predvodi je svećenik egzorcista.

Puno je osoba koje na ovu molitvu dolaze iz udaljenih mjesta. Susret ovakvog tipa i sveta Misa, na posebni način pomažu ovim osobama u pronalaženju Božje milosti, iskustvu zajednice i pomoći drugoga.

Radosne smo što kao Klanjateljice Krvi Kristove možemo jednim dijelom sudjelovati u ovom dobrom djelu.

Briga za dobro bližnjega, koju je sveta Marija De Mattias nosila u svom srcu, ostala je uvijek živa.

Sestra Anna Mikołajewicz ASC

RAZMIŠLJANJE NAKON VIZITACIJE VRHOVNE UPRAVE U REGIJI ITALIJI

8. listopada – 3. prosinca 2009.

Kontinentalni prostor: Južna Europa

Regija: Italija

Dar mi je i privilegij što sam mogla sudjelovati u vizitaciji Vrhovne uprave s jedinstvenog stajališta, jer sam pratila vizitatorice cijelo vrijeme njihova putovanja i sudjelovala u mnogim susretima sa sestrama i laicima. To mi dopušta da mogu govoriti i potvrditi bogatstvo koje sam na različite načine primila tijekom dva mjeseca *hodočašćenja*.

Evo, činim nešto novo (Iz 43,19), biblijski je citat, koji je bio tema vizitacije Vrhovne uprave u Regiji Italiji i koji, kako je naglašeno za vrijeme susreta sa skupinama, nastavlja ovako: *već nastaje. Zar ne opažate?* (Iz 43,19).

Cijenimo izbor ove nadahnute riječi, jer je usmjerila iščitavanje našeg sadašnjeg vremena po pozitivnom ključu, te nas potaknula na traženje svjetla vjere u tkivu našeg osobnog života i života Regije. Stvarateljsko Božje djelo i dalje podržava sve stvari, a Isus se ne umara ponavljajući: *Otac moj sve do sada radi, pa i ja radim* (Iv 5,17), ali mi to ne primjećujemo? I upravo zato što se novi svijet ostvaruje u svakom vremenu, pozvane smo kao Družba i kao Regija, ispitivati znakove ne samo izvan nas, nego i u nama kao pojedinima i kao tijelu.

Novi put kojim želimo prolaziti nakalamljuje se na stari, obilježen Kristovom krvlju i kojim je prošla Marija De Mattias. Naša nas karizma nastavlja poticati kao gorući ugljen na neugašenoj vatri; u toj vatri želimo pročistiti balast koji nam priječi lagani hod, kako bismo shvatile da je budućnost ASC redovničkog života u talijanskoj kulturi

slobodna od brojnih struktura i institucija koje troše energiju i usporavaju ili ohlađuju apostolske mogućnosti. Kao žena Samaritanka na Jakovljevom zdencu, želimo *ostaviti krčag* i imati hrabrosti vratiti se u *naša naselja*, biti zajedno s narodom, ispunjene riječju navještaja, prepune svježine *vode žive* od koje Isus želi trajno nas činiti darom.

Put koji čini da od četiri provincije postajemo jedno jedino tijelo, je onaj kojim prolazimo s uvjerenjem: to nam dokazuje radost izražena više puta zbog poznavanja većeg broja sestara, zbog mogućnosti susretanja i izmjenjivanja, uzajamnog ohrabivanja koje si možemo pružiti.

Pomoć sestre Bernarde i savjetnica pomoglo nam je uvidjeti klice novog života koji se počinje rađati tu i tamo, dok vršimo svoje poslanje u Crkvi, priznati da je *promjena već stavljena u srca onih koje su otvorene obraćenju*. To je obraćenje koje se ne odnosi toliko na nadvladavanje osobnih grijeha, koliko na prijelaz s jednog neutjelovljenog načina čitanja povijesti na onaj koji potiče na bezrezervno darivanje *u ovom našem svijetu, jedinom, onom kojeg Isus danas ljubi*.

Sestra Patrizia Pasquini, ASC

TRIPUT NADA

Kontinentalni prostor: Srednja Europa

Regija: Schaan

Dana 14. i 15. studenog 2009. biskup Jacques Gaillot (Evreux – Partenia) došao je u našu središnju kuću u Schaanu donijeti nam snažnu poruku nade. Biskup vrlo dobro pozna nesigurno stanje Crkve i svijeta, i u svojoj potpunoj jednostavnosti nosi Božju dobrotu i radost.

Mnoge osobe iz Njemačke, Austrije i Liechtensteina došle su ga slušati i postavljati mu pitanja u svezi sa situacijom u svijetu. Nakon posla, podijeljeni u skupine, na aktualne vruće teme temeljito je odgovarao na sva njihova pitanja.

Što se tiče Crkve rekao je da je Drugi vatikanski koncil definirao vjernike laike

“odraslima“; sada to zaista jesu, uvjereni da OVA CRKVA treba novo lice, lice Krista! Isus je izjavio da ljubav prema Bogu i prema bližnjemu – ako je življena – sadrži i ispunjava sve zapovijedi i proroke...

U nedjeljnoj homiliji (Lk 21,5-19) biskup, čija je biskupija cijeli svijet, rekao je:

Ovaj svijet ide prema kraju, ali ne i SVIJET!

I ponudio je tri znaka nade, koja je iskusio u prethodnom tjednu:

1. Svečanost u Berlinu 9. studenog, gdje je 30 vođa koji su stoljećima bili neprijatelji, zajedno slavilo pad zida! Istovremeno je cijeli svijet slavio nadu da će uskoro pasti svi zidovi podjela. Sama Europa je nastala od selilaca nakon pada Rimskog carstva...

2. Vođe Francuske i Njemačke su 11. studenog potvrdili uzajamno prijateljstvo u Parizu pod *Slavolukom pobjede*, gdje je 1918. nakon Prvog svjetskog rata potpisan nepravedan mir protiv pobijeđenog “neprijatelja”.

3. Sans-Papier Tunižanin, oženjen u Parizu, radio je u jednoj pizzeriji; svi su ga poštivali i voljeli. Došla je policija, stavila mu lisice na ruke i odvela ga u zatvor kako bi ga “vratila u domovinu”. Vlasnik je zatvorio pizzeriju, žene iz susjedstva su izišle na ulicu i vikale, k njima su prišli i mnogi prolaznici i zajedno su otišli pred policijsku upravu, gdje su se zadržali sve dok upravitelj nije oslobodio zatvorenika i dao mu pravnu dozvolu boravka.

Mons. Gaillot je ovako zaključio: Isus je bio čovjek potpuno slobodan, hrabar; bio je raspet, ali je uskrsnuo. On je rekao učenicima: Dao sam vam primjer da se ljubite kao što sam ja ljubio vas. Kršćanin treba ljubiti, riskirati – kako bi svima osigurao slobodu!

Sestra Alma Pia Spieler, ASC

“SVE IMA SVOJE DOBA I SVAKI POSAO POD NEBOM SVOJE VRIJEME.” Prop 3,1

“VRIJEME RAĐANJA...” Prop 3,2

Od nedavno postajem sve svjesnija vremena/godišnjih doba, koja su dio nas. Fizički živim iskustvo novog života po rođenju novorođenih u obitelji. Iskustvo ovih obitelji je iščekivanje i radost primanja novog člana s ljubavlju. No, sva djeca u svijetu nisu dobrodošla. Droge i alkohol oštećuju dijete dok je još u majčinoj utrobi i dijete često nije zagrljeno ljubaznim rukama. Vidjela sam majke koje su imale djecu i ljubile su ih, usprkos zabrinutosti zbog siromaštva.

Vrijeme rasta...

Od naših roditelja kao djeca smo naučili što je važno – vrijednosti i stavove prema životu. Kao adolescenti izazivali smo autoritet i odlazili od kuće koja nam je pružala iskustvo udobnog života. Učili smo od učinjenih izbora. Preuzimali smo obveze kao pojedinci, kao oženjeni ili u redovničkom životu i naš život nastavlja rasti i produbljivati se.

U svom kršćanskom životu, darovanom na krštenju, idemo naprijed. Naš rast nije samo fizički, naš intelektualni i duhovni rast osnažuje našu želju da Kraljevstvo Božje postane stvarnost.

“Vrijeme umiranja”... Prop 3,2

Dok starimo, umanjujemo se. Nemamo više puno snage. Nije teško prepustiti da drugi, koji imaju više snage, rade poslove na dohvat ruke. Invalidi nam ukazuju kako to činiti – i ne samo činiti, nego i živjeti.

Dolazi i vrijeme kad se umire. Ima osoba koje se bave tajnom smrti, spore i bolne, u kojoj nisu svjesni života koji oko njih teče. Neki od njih prisiljeni su suočiti se s kakvom bolešću, koja lišava njihova tijela normalnih funkcija i postupno ulaze u trenutak smrti. Drugi su uzeti nevjerojatnom brzinom – po nesrećama, srčanim udarima, nasilju, itd.

Zatim, naša vjera kaže da postoji vrijeme za naše drage da se preporode, u punini u

kraljevstvu Božjem, ulaskom u općinstvo svetih. Za one koji ostaju ovdje na zemlji to je također teško iskustvo drugog prijelaza u život.

Svi mi poznamo osobe koje se nalaze u svim ovim životnim fazama. S nadom možemo svi ljubiti same sebe i druge, dok nastavljamo životno putovanje.

Također i naš svemir se proširio i nastavlja se širiti. Govori se da je započeo pred oko 13 bilijuna godina. Znanstvenici i povjesničari mogu nam govoriti o svim razdobljima i epohama koje su postojale u prošlosti. Teško je shvatiti ovu stvarnost s našim ograničenim umovima. U svijetu, zemljoradnici koji su intimno vezani uz zemlju, znaju da postoji “vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenoga” (Prop 3,2) i vrijeme kad se zemlju ostavlja neobrađenom.

Priroda sa svojim ljepotama slijedi cikluse. Ovdje na sjevernoj polutci prolazimo kroz četiri godišnja doba: proljeće nam kaže da postoji vrijeme za novi život, za rađanje i cvjetanje. Ljeto nas podsjeća na duh zaigranosti, bujnih livada, voća i povrća u našim vrtovima. Postoji vrijeme za poštivanje plime i oseke, rada i zadovoljstva zbog podržavanja života. Jesen je dionica starenja, upornost u hodu naprijed, napuštanje godina mudrosti, ljepote boja, i smrti koja život daje. Zima ima dodira s tamom, hladnim dahom, odmaranjem zemlje, skrivenim rastom pod hladnom brazdom.

Naša Crkva slavi razdoblja... Došašće, vrijeme u kojem iščekujemo Spasitelja. Božić slavi Spasitelja nakon dugog iščekivanja, Emanuela, Boga s nama. Vrijeme kroz godinu ukazuje nam na uspone i padove u svakidašnjici, dok gradimo svoje jedinstvo s Bogom koji hoda s nama. Za vrijeme korizme prisjećamo se putovanja koje je poduzeo Krist, kako bi bio vjeran pozivu u sebi. Trodnevlje sažima našu vjeru u tri sveta dana: Posljednja večera, Veliki petak, Velika subota i Uskrsnuće. Vazam slavi život dok se radujemo nad Isusovim čudom koje nadilazi svaku stvar, čak i samu smrt.

Naša zajednica, a također i Družba imaju svoje faze rađanja, rasta i umiranja. Znamo za rođenje Marije De Mattias u mjestu Vallecorsi, 1805., i za činjenicu da je naša Družba rođena 1834. Početak je bio neznan i pun poteškoća, ali je nastavio rasti. Svaka naša Regija ima svoje posebne

početke, svete uspomene i posebne zemljopisne prostore.

Sa zahvalnošću, po zajedničkom dijeljenu sredstava, nama Klanjateljicama i ASC Suradnicima poznati su počeci Regija koje ne pripadaju našem prostoru. Putem ovih ASC Međunarodnih vijesti, imamo uvida gdje naša Družba nastavlja rasti, gdje i kako živi karizma i nastavlja rasti na različite načine preko Klanjateljica, ASC Suradnika i onih koji s njima surađuju.

Znamo i gdje je Družba podnijela i gledala smrt Klanjateljica. Sve je povezano.

Carroll Stuhlmüller, C.P. kaže u jednom od svojih biblijskih razmišljanja: "Ne smijemo nikada zaboraviti da se budućnost razvija iz drevnih korijena i nikada se ne odvajaju od ovog tajnovitog izvora hrane. Čini se da bez obzira kuda netko gleda, postoji ciklus, sezona, dolazak i odlazak. U rođenju, rastu, starenju i umiranju, jedina i najjasnija sigurnost koju imamo je Emanuel – Bog s nama, koji nas prati na našem putu. Imamo puno za zahvaliti u svakoj fazi ciklusa, koji nalazi izraz u Vazmenom otajstvu: životu, smrti i novom životu."

Sestra Joan Hornick, ASC

IZ SVIJETA LAIKA

UČIONICA NA OTVORENOM: ŠKOLA U ŠUMI "IZ SVIJETA ČITANJA ZA ČITANJE SVIJETA"

Ovako se ostvarila dvorana na otvorenom u kojoj smo živjeli 12. studenog 2009.: izvanredna, izuzetna, briljantna, neopisiva, konačna, vječna.

Neki predikati dali su srž rečenog o nerečenom, amorfnog o formi, prividnog o bitnome, sadržaja o izričaju.

Sve ovo živjelo je 39 učenika i 4 profesora iz Koledža S. Raimunda Nonata.

Iskustvo stečeno u školi u šumi, gdje ljubav prema prirodi nadilazi zelenilo vegetacije kao zastor koji se otvara i otkriva kako očuvati okoliš u kojem živimo.

Bio je to neusporediv dan. Uz onu pastirsku pjesmu mogli smo čuti cvrkut ptica,

šum vjetra, milovanje oblaka, promatrati marljivost pčela, shvatiti lakoću perja, zaustaviti se u promatranju veličanstvene lamine, tople i mirne, na jezeru Verde-Oliva, u kojemu odmaraju svoje korijenje potopljena usamljena

stabla što rastu iz vode.

Korijenje je bilo smeđe i neprivlačno, ali snažno zasađeno u svilenom koritu rijeke Tapajòs.

I mogli smo oslušivati šuškanje lišća, promatrati polako i svečano micanje lijenih glista, koje su plijenili bistri pogledi učenika.

Ujutro, pred ulaznim vratima koledža, ekipa iz škole u šumi s radošću i oduševljenjem je dočekala ostale sudionike i nakratko ih usmjerila na najprikladniji način da se ponašaju kao u šumi: što učiniti kako bi se obranili od insekata i njihove eventualne nepredvidljivosti; kako se kretati u skupinama, ići naprijed kao indijanci; što činiti za poštivanje prirode, i što je najvažnije, kako hodati prepuštajući se zagrljaju tišine, s manje buke, većim dodirima sa zvukom šume.

Kasno poslijepodne svi su bili sretni, puni životne radosti zbog ugodnog iskustva i naučenog što su im profesori ulijevali, gotovo kao mlječ koji teče iz pora biljaka.

Iskustvo učenja iznenađujuće i inovativno.

Zatim, u sumrak, na zvuk anđeoskog zvona, učenici su bili pomilovani prekrasnim lirskim stihovima i trubadurskom melodijom.

Bila je jedna važna konferencija, nazvana "Sindrom transparentnosti", posvećena važnosti i vrijednosti svake osobe na kojoj je zaključeno da nije potrebno pokazivati vlastito tijelo, jer je Stvoritelj svakome dao posebno unutrašnje svjetlo.

Na taj način, briga o samima sebi čini nas sposobnima također brinuti se o prirodi, životu, čovjeku.

Na kraju, svi su bili preplavljeni plamenovima nadahnuća koji nadilaze dušu i pale najdublju želju - činiti dobro svemu i svima, pripremajući tako oblikovanje skupine mladih zaštitara pravde, mira, života i prirode.

U ovom razdoblju *Koledž S. Raimundo Nonato* nekoliko puta je pokazao stvarno zanimanje za obrazovanje, vjerujući da predavaonica može biti ostvarena u različitim ambijentima, bilo u ili izvan razredne učionice, stvarajući tako model nastave povezan sa životom u njegovim različitim vidovima: socijalnim, odgojnim, prostornim, a posebice duhovnim, jer "čovjek je mjera svih stvari".

Treba naglasiti kako nadahnuće i usmjerenost ASC sestara potiče projekte koji vode brigu o prirodi u kojoj živimo, a u isto vrijeme jačaju odnos profesor-učenik.

Stoga je važnost inovativnih akcija i projekata u ovom *Koledžu* u tome što u srcu učenika podržavaju želju i radost za susretanjem s novim.

Novim, koje se otkriva u čitanju i razumijevanju.

Ne samo u razumijevanju svijeta čitanja, nego i u tumačenju i usvajanju pročitano za sam svijet.

Ova inicijativa ima za cilj dovesti učenika da postane zaštitar Amazone, kao što su to bili veliki "seringueiro" (skupljači guma) Chico Mendes, sestra Doroty i toliki drugi ekolozi koji su vjerovali u potpun i skladan odnos između čovjeka i prirode: trošiti bez uništavanja; istraživati ali očuvati.

A sasvim sigurno da to učenik vidi po povratku iz "škole na otvorenom", osjeća se snažnijim za iskustvo i nove obveze u obrani šume.

Kao čovjek, tako je i priroda rezultat Božanskog nadahnuća, i zato mora biti zaštićena i poštivana kao i ljudski život.

*Antonio Noel Dias Sanche,
Profesor portugalskog i književnosti
na Koledžu S. Raimunda Nonata*

KAKO TI KRV KRISTOVA MIJENJA ŽIVOT

Sve drevne religije u krvi prepoznaju sveti karakter, jer krv je život i sve što je život u odnosu je s Bogom, jedinim gospodarom čovjekova života i svakim živim bićem.

Iz ovoga proizlaze tri posljedice: sprječavanje ubojstava, zabrana hranjenja krvlju i njezina kulturna dimenzija.

U SZ Biblija se brine samo "prolivenom krvlju", vezanom za žrtvovani život, dok u NZ se prepoznaje "sanguis", "krv nevina" i "krv dragocjena" Kristova, prolivena za otkupljenje čovjeka.

I među mnogim epizodama sjećam se Jude, koji priznaje da je izdao *nevinu* krv; Pilat pere ruke, ali s velikim nutarnjim mukama i dvojbama, i masa koja je željela Krista rassetog nasuprot centurionove izjave: "Ovaj zaista bijaše Sin Božji", svakako je snažan preokret, možda čak s psihološkim traumama i krizom vjerovanja.

Velika čudesa promjene!

Sasvim sigurno Krist svojom prolivenom krvlju potiče čovjeka na promjenu. Zar je nije upravo zato prolio?

Treba samo razlikovati način prihvaćanja njegove žrtve u odnosu na koji se događa promjena. Krist nas je svojom krvlju opravdao, otkupio, stekao nas Bogu, ostvario jedinstvo između Židova i pogana, između ljudi i nebeskih moći.

I čovjek može sudjelovati u Krvi Novog saveza kad pije iz euharistijskog kaleža. Prekrasna i beskrajna dobrohotnost Boga Oca, koji dopušta da na svojim rukama možemo imati njegovog Sina-Boga, da pijemo njegovu Krv kako bismo mogli cijeniti njegovu dobrotu s ciljem oslobađanja od grijeha i potpuno ostvarenje Ljubavi.

Dakle, ako postoji svijest o svemu tome, kako čovjek može ostati ravnodušan?

Upoznavajući Krista preko Novog zavjeta ostaje se zadivljen njegovim djelovanjem i njegovim naučavanjem, koje pročišćeno od vlastitog ja, međusobno podijeljeno, pounutrašnjeno, preobražava starog u novog čovjeka, fenomen za jučer, za danas i za uvijek. Nadasve, zaustaviti se pred Raspelom, otvorenog srca za prihvaćanje

poruka koje od njega dolaze, promatrati ono slomljeno tijelo koje je izgovorilo *Govor o blaženstvima*, onoga koji je svu svoju nauku usredotočio na ljubav prema Bogu i prema bližnjemu, a onda... evo, što je bio Sin Božji.

Ako smatram da je Krist dao svoju Krv i za mene, onda ga trebam voljeti, ljubeći trebam živjeti njegov nauk. Trebam ga slušati u svom svakidašnjem djelovanju, trebam "promijeniti smjer putovanja", i krenuti putem poštenog, zdravog, pravednog, lijepog i svetog.

Ako je krv život, Krv Kristova je darivateljica vječnog života i pod tim vidom čovjek prima poticaj na promjenu koja širi, oduševljava, nadilazi čovjekove materijalne sheme kako bi ga uzdigla u duhovnog čovjeka, kako bi s njega skinula natruhe grijeha i djelovala prema strogo ljudskim željama, kako bi razmišljala s onu stranu života, o Životu.

Po Euharistiji Krist postaje kao centar transfuzije koja neprestano prenosi hranjive sastojke i vješte zaštite od zaraze za davanje ili vraćanje života kao nekome tko je u nesreći izgubio puno krvi.

Kao davatelj iskusio sam radost davanja malo svoje krvi kako bih spasio život druge braće i mislio sam na radost Krista, koji je dao svu svoju Krv za spasenje čovjeka u svakom vremenu i prostoru, ali nažalost, svi ne žele prihvatiti ovu Krv, ovu žrtvu koju je učinio Sin Božji iz čiste ljubavi prema čovjeku!

Oni koji se hrane Krvlju Kristovom spoznajom i svjesno, ne mogu drugo nego preobraziti se iz Adamovog sina u Sina Božjega, brata Isusa Krista i živjeti po zakonima Crkve, te se usredotočiti na milosrđe koje je Ljubav, tj. na svoj način na Boga.

*Pietro Cirelli,
ASC Suradnik iz Volturina, Italija*

VIVAT u 2010.

ŠTO ĆE ZA TEBE ZNAČITI U NOVOJ GODINI NAŠE ČLANSTVO KAO SURADNIKA?

Za Klanjateljice u **Tanzaniji, Indiji i SAD-u**, nova godina predstavljat će priliku za sudjelovanje na edukacijskom seminaru pod pokroviteljstvom VIVAT-a kako bi više upoznale unutrašnje funkcioniranje VIVAT-a, te kako svaka od nas može biti više od pomoći i uključena u postizanje ciljeva samog VIVAT-a.

Druga korist od radionica je susret s članovima drugih zajednica pridruženih VIVAT-u i mogućnost zajedničkog istraživanja načina suradnje jednih s drugima, kako bi "promicali ljudska prava, održivi razvoj, razumijevanje i sklad, stvaranje globalnog društva i lokalnih zajednica koje omogućuju sudjelovanje svih." (Iz Statuta VIVAT-a)

Za svaku Klanjateljicu godina 2010. bit će godina izvješćivanja o načinu na koji vršimo svoje članstvo u VIVAT-u i o načinu na koji nam je ova pripadnost pomogla u konkretnom ostvarivanju Odredbi Vrhovnog sabora 2005.

Naše trogodišnje članstvo u *Udruzi* završit će u srpnju. Za odluku o prijavi u punopravno članstvo trebamo podatke i informacije svojih članova. U veljači će svaka osoba za vezu s VIVAT-om iz svake Regije i Osnutka primiti zahtjev o informacijama, koji će, pretpostavljam, podijeliti sa svim Klanjateljicama za davanje svojih odgovora.

Znate li tko je vaša osoba za vezu?

Suradnici VIVAT-a iz Argentine upravo započinju proces suradnje za utemeljenje ONG VIVAT-a za Argentinu.

Budući da je sestra Elvira Riveros sudjelovala na susretu VIVAT-a u Boliviji prošle godine, Klanjateljice će u ovoj skupini imati aktivnu ulogu.

VIVAT ima sada jednu osobu, o. Edwarda Flynna, CSSp, koji radi u Ženevi, gdje Ujedinjeni narodi imaju svoje urede *Vijeća za ljudska prava*. Otac Flynn je započeo svoju službu prošle jeseni. Njegova nazočnost omogućit će nam slanje svjedočanstava osoba koje mi poznamo i koje trpe kršenje svojih ljudskih prava, a to je još jedan način za obranu marginaliziranih osoba. Ova aktivnost je posebno važna za Klanjateljice u Aziji, Africi i Latinskoj Americi.

Ovaj mjesec u Rimu su se susreli promotori JPIC-a (Pravda, Mir i Cjelovitost stvorenog) za zajednice, članice VIVAT-a.

Dio vremena je posvećen raspravi o konferenciji u siječnju, održanoj u Nairobiju, kako bi se tri pridružene članice ujedinile sa sudionicima i pomogle im u formaciji.

Sastanak Vijeća VIVAT-a održat će se u zadnjem tjednu siječnja. Jedna od točaka dnevnog reda bit će smjernice za razvoj jedne ONG VIVAT kao što je ona u Argentini.

Sudjelovat će također Edward Flynn (Ženeva), a nakon susreta Upravnog odbora, on će se sastati s promotorima JPIC-a.

Molimo za pravdu, mir i cjelovitost stvorenoga...

Sestra Therese Wetta, ASC

IZ DRUŽBE

PRVI ZAVJETI

21. prosinca 2009.

S. Honorata Vitalis, Tanzanija

S. Yulita Gabriel, Tanzanija

VRATILA SE U OČEV DOM

16. prosinca 2009.	S. Patrice Kennedy	SAD
14. siječnja 2010.	S. Agnese Manni	Italija

KALENDAR VRHOVNE UPRAVE

Od 15. prosinca do 31. siječnja	S. Sonia Matos nalazi se u Regiji Brazil, a od 10. do 15. siječnja sudjelovala je na simpoziju, organiziranom u Peruu na temu ekologije
Siječanj, 2010.	S. Bernarda Krištić je u Regiji Zagreb
8.-12. veljače 2010.	Susret <i>Pripreme komisije za Vrhovni sabor 2011.</i>

PAPA BENEDIKT XVI.: POŠTIVANJE OKOLIŠA I LJUDSKOG BIĆA VODE K MIRU

Početak nove godine u homiliji na misi 1. siječnja Sveti Otac želio nas je iznova pozvati na ljubav i konkretno poštovanje prema Bogu, koje ne može prolaziti preko poštivanja stvorenoga i ljudskih bića, posebice najmanjih i najnemoćnijih, kao što su djeca. Poštivanje koje je također instrument i uvjet za istinski mir, kako je već pisao u svojoj poruci za *Svjetski dan mira* (usp. ASC Međunarodne vijesti, prosinac 2009.).

Stoga trebamo tražiti "Lice Boga" u "licima ljudi" i "razmišljati o tajni lica Boga i čovjeka" kao "povlaštenom putu koji vodi do mira", jer mir

isključivo može početi "s pogledom poštovanja, koji na licu drugog, prepoznaje osobu, bez obzira na boju kože, nacionalnost, njezin jezik i njezinu vjeru". I samo onda kad "imamo Boga u srcu, u stanju smo otkriti u licu drugoga brata po čovječstvu", "drugog sebe, nijansu beskonačne tajne ljudskog bića", dok "onaj koji ima prazno srce, ne opaža drugo osim spljoštenih slika, bez debljine", dopuštamo Bogu da više boravi u nama, "osjetljiviji smo na njegovu nazočnost u onome što nas okružuje: u svim stvorenjima, a posebice u drugim ljudima."

Osjetljivost, koju treba razvijati od djetinjstva, posebice danas, u višetničkom i višekulturalnom društvu u kojemu se "školski razredi sastoje od djece različitih nacionalnosti", pokazuje "humanost da smo pozvani na oblikovanje jedne obitelji od svih obitelji i naroda."

A ako su "lica djece odraz Božjeg pogleda na svijet", pita Papa Benedikt XVI., "zašto onda gasiti njihove osmijehe? Zašto trovati njihova srca?" I kako prihvatiti da mnoga djeca i njihove majke "budu žrtve ludosti ratova i nasilja: izbjeglice, prognanici, prisilno iseljeni"? "Njihova lica – kaže sveti Otac – nisu vedra, nasmiješena, ne razmišljaju o dobrohotnoj Božjoj ljubavi, nego su "lica ispijena glađu i bolešću, lica izobličena bolima i beznađem". Jedan su "tihi vapaj našoj odgovornosti: pred njihovim bespomoćnim stanjem padaju sva lažna opravdanja rata i nasilja."

Dakle, pozvani smo "mijenjati se u planove mira, odlagati oružje svake vrste i svi zajedno zalagati se za gradnju svijeta, dostojnijeg čovjeka", slijedeći učenje Pape u svojoj *Poruci za XLIII. Svjetski dan mira*, slavljen upravo 1. siječnja: «Ako želiš njegovati mir, čuvaj okoliš». Poruka je to koja nas poziva na novu "ljudsku ekologiju" u kojoj promatramo i zaista poštujemo "Lice Božje", "nazočno i vidljivo u onima koji ga znaju promatrati u svemu stvorenomu." Jer, pojašnjava Papa Benedikt XVI. "čovjek je sposoban poštivati stvorenja" samo "u mjeri u kojoj u vlastitom duhu nosi puni smisao života", i jer samo "onaj koji zna prepoznati u svemiru odsjaj lica nevidljivog Stvoritelja, povećava ljubav prema stvorenjima, veću osjetljivost za njihovu simboličnu vrijednost", kako čitamo u Knjizi Psalama: "Kako su brojna djela tvoja, Gospodine! / Sve si mudro učinio / puna je zemlja stvorenja tvojih" (Ps 104/103, 24).

Link Homilije na [talijanskom](#), [engleskom](#), [španjolskom](#), [francuskom](#)

Poruka na:

[arapskom](#), [francuskom](#), [engleskom](#), [talijanskom](#), [nizozemskom](#), [poljskom](#), [portugalskom](#), [ruskom](#), [španjolskom](#), [njemačkom](#).

Paolo Centofanti, Uredništvo ASC

POZIV NA ČITANJE

CIVILIZACIJA LJUBAVI

ONO ŠTO MOŽE ČINITI SVAKI KATOLIK KAKO BI PREOBRAŽAVAO SVIJET

Di Carl Anderson

Poziv na čitanje

Predgovor talijanskom izdanju knjige napisao je kard. Tarcisio Bertone, Državni tajnik Svete stolice, a naslov originala je "A Civilization of Love. What Every Catholic Can Do to Transform the World". Predstavljena je ovih dana u dvorani *Marconi* Radio Vatikana, u nazočnosti kard. Stanislawa Rylka, predsjednika Papinskog vijeća za laike.

Suprotno onome na što smo danas potaknuti misliti, "civilizacija ljubavi – pojasnio je kard. Rylko – nije utopija, nego stvarnost za izrađivanje, konkretni projekt osobnog i društvenog života, koji dotiče sve dimenzije postojanja: dostojanstvo osoba, neotuđiva prava - prije svega pravo na život, brak, obitelj, posao; dotiče ranu siromaštva, pa čak i globalizacije."

Za Andersona, koji je nadahnut učenjem Pape Ivana Pavla II. i Pape Benedikta XVI. ljubav kao stvarna nada "moguća je, jer – rekao je na Radio Vatikanu – zapovijed je našeg Gospodina koji nam ju je dao. Dakle, čak ako je i nije lako dostići, mora biti naše nadahnuće i moramo je nastaviti pokušati činiti."

Ljubav koju se mora prenijeti drugima i koja se mora izražavati "ne samo u obitelji", nego i "na poslu, u društvu, u javnim institucijama", a posebice prema "strancima", onima koje "ne poznamo". Samo na taj način, pojašnjava autor, moći ćemo "slijediti nauk našeg Gospodina".

Carl Anderson, diplomirao je filozofiju i pravo, vrhunski je vitez *Kolumbovih vitezova*.

Studenj, 2009., 254 stranice; ISBN 13: 978-88-209-8298-0

Izdanja na [talijanskom](#), [engleskom](#), [španjolskom](#).

Link: [Radio Vaticana](#) - [Libreria Editrice Vaticana](#)

Paolo Centofanti, Uredništvo ASC

***Činimo dobro dušama, činimo to iz ljubavi prema Bogu
i ne bojmo se ničega. Ljubimo veoma Isusa i njegov križ.***

Sveta Marija De Mattias, pismo br. 338